

ת"ד 116/08/13 - מדינת ישראל נגד אליהו מוטולה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 אוקטובר 2014

ת"ד 116-08-13 מדינת ישראל נ' מוטולה

מאשימה	בפני כב' סגן הנשיאה ישראל ויטלסון מדינת ישראל
נאשם	נגד אליהו מוטולה ע"י ב"כ עו"ד גולן

פסק דין

נגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו ב- 1.2.13 בשעה 11.10 או בסמוך, נהג הנאשם ברכב פרטי מתוצרת פולקסווגן מ.ר. 5974076, ברחוב בוקי בן יוגלי בתל אביב, מכיוון דרום לכיוון צפון בתל אביב, והתקרב לצומת עם רחוב בוגרשוב.

בצומת הרחובות, בן יוגלי - בוגרשוב מוצב בצד ימין הדרך, בכיוון נסיעת הנאשם תמרור 302 (תן זכות קדמה).

באותה העת נהג דרמון אלכסנדר (להלן הרוכב) באופנוע תוצרת ימה מספר 2606974 ברחוב בוגרשוב מכיוון מערב לכיוון מזרח, מימין לשמאל כיוון נסיעת הנאשם והתקרב לצומת האמור.

על פי עובדות כתב האישום הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לתמרור בכיוון נסיעתו, לא עצר רכבו ולא נתן זכות קדימה לאופנוע שהגיע מימינו, לא נקט בכל האמצעים הדרושים למנוע את התאונה, לא נהג כפי שנהג סביר היה נוהג, נכנס לצומת, חסם דרכו של האופנוע וגרם להתנגשות בין שני כלי הרכב.

כתוצאה מהתאונה נחבל הרוכב חבלות של ממש: שברים בצלעות, במפרקים, בעצם הבריח, גפיים תחתונים, נותח מספר פעמים, עבר כריתה של רגל ימין מעל הברך, אושפז בבית החולים תקופה ממושכת.

כמו כן כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים.

הוראות החיקוק לפיהן הובא הנאשם לדין הן:

1. אי ציות לתמרור 302 וגרם חבלה של ממש - עבירה על תקנה 64 (ד) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.
2. נהיגה בקלות ראש וגרם חבלה של ממש - עבירה על סעיף 62 (2) בקשר עם סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961.
3. גרימת נזק - עבירה על תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961.

הנאשם כפר בהאשמות המיוחסות לו ונשמעו הראיות.

מטעם התביעה העיד רוכב האופנוע, דרמון אלכסנדר, לפי עדותו הוא נהג באופנוע מכיוון רחוב בוגרשוב לכיוון רחוב קינג גורג'. רכב הנאשם יצא מסמטת הרחוב בוקי בן יוגלי שמאלה, (משמאל ליחס לכיוון נסיעת העד בצומת), הוא ניסה לברוח ולהתחמק ממנו, אך ללא הצלחה.

כמו כן ציין בעדותו בביהמ"ש שבשל התאונה היה חודש וחצי ללא הכרה, ועבר סדרת ניתוחים.

השוטרת רס"מ אורנה בר זיו הגיעה למקום התאונה מיד לאחר התרחשותה, היא כתבה לאחר האירוע את המזכרים ת/27 - ת/29. בת/27 מובאת גרסתו הראשונה של הנאשם בפנייה לאירוע כך :

"יצאתי מרחוב בוקי בן יוגלי, עצרתי היה פקק על בוגרשוב והתקדמתי לאט ואט פתאום האופנוע הגיע במהירות ופגעתי בו בחלק קדמי ימני והוא עף"

רס"ר בני פרידמן העיד, כאשר עדותו נשענה, רובה ככולה על מסמכים שערך :

הודעת נהג תחת אזהרה - ת/1. דו"ח פעולה ת/2, צילום וידאו שדה ראיה ת/3, שרטוט ת/4-5, סקיצה בוחן תאונת דרכים ת/6, לוחות תצלומים ת/7 עד ת/20. סקיצה בוחן במקום ת/21 ות/22. שלושה דיסקים די.וי.די ת/23, ת/24, ת/25.

ע"פ ניסוי שדה הראייה שצוין בדו"ח הבוחן, ת/6 מקו העצירה ברחוב בוקי בן יוגלי ניתן לראות מקו העצירה לפניו למרחק 76 מטר לפחות, מקו עצירה לימין ניתן לראות 14 מטר לפחות, מקו תמרור לימין ניתן לראות למרחק 25 מטר לפחות, מקו צומת לימין (בתנאי שאין פקק) ניתן לראות לפחות 45 מטר.

באשר לכיוון הנסיעה הכללי של הנאשם ביחס לרוכב האופנוע ראה ת/4-5.

עוד ניתן למצוא בדו"ח הבוחן ת/6, כי הנזקים שנמצאו ברכב הנאשם היו בפינה ימנית קדמית עד 0.5 מימין בחזית גובה של עד חצי מטר, מעיכה מאחור לפניו ומימין לשמאל כולל פגוש וכנף. לעניין זה ראה תצלומים ת/7 - ת/10.

עד הראייה, גיא מתנה שנסע למול כיוון נסיעת רוכב האופנוע בדרך, הבחין בתאונה העיד כך :

"נסענו אני ועוד חבר ברכב, לכיוון הים, אנחנו עמדנו בפקק, נסענו באוטו, צד שני היה פנוי... האופנוע בא ממולי.

נסענו בפקק, לפנינו היו 2 מכוניות ורכב יצא מהסמטה, גלש לאט, לאט לכביש, הוא בא מצד ימין שלי, ואז היתה תאונה. מרגע שגלש רכב לכביש, עד התאונה עברו שניות, לא זוכר. אז ראיתי את האופנוע מתגלש לכיוון המדרכה הוא המשיך על המדרכה נכנס בעמוד."

(עמ' 6 פרוטוקול שורות 16-22)

ירון סרוסי עד ראייה נוסף העיד שהאופנוע נסע בצד הימני של נתיבו ברחוב בוגרשוב ורכב הנאשם גלש לכיוון רחוב בוגרשוב, בפנייה שמאלה ולאחר מכן הם התנגשו. ע"פ עדותו נקודת המפגש ביניהם הייתה במרכז הצומת, במקום

המסומן ב - X בת/4.

עוד הוא מציין שבשני הכיוונים ברחוב בוגרשוב היה עמוס, בכיוון נסיעת האופנוע ובכיוון נסיעת כלי הרכב ממול.

תומר אמר, עד ראיה, העיד שנסע ברחוב בוגרשוב לכיוון הים, הוא הבחין באופנוע שנוסע לכיוון נגדי, ולאחר מכן הרכב שנכנס לצומת פגע בו. רוכב האופנוע אבד שליטה על הקטנוע, נכנס למדרכה, ועף לעמוד חשמל.

כמו כן ציין שבכיוון נסיעתו היה פקק ואילו בצד הנגדי, בכיוון האופנוע הכביש היה פנוי. בנוסף הוא העיד שהמפגש היה באמצע הצומת אך לא ידע לציין נקודת מפגש מדויקת.

הנאשם העיד בביהמ"ש כך :

ש. אתה נסעת ברח' יוקי בן יוגלי לכיוון בוגרשוב, פנית שמאלה, היו כלי רכב שסימנו לך לעבור, כך אמרת בחקירת משטרה שלך?

ת. נכון.

ש. ונכנסת לצומת לאחר רכב שהגיע משמאל סימן לך לעבור?

ת. כן.

ש. נכנסת חצי צומת ואז הרגשת את המגע בינך לבין האופנוע?

ת. לא בדיוק, בן יוגלי לבוגרשוב יש תמרור עצור, עמדתי בתמרור עצור, כשלא יכולתי לצאת לצומת כי היה פקק, האישה שהגיעה משמאלי ראתה שיש פקק ואין לה לאן להתקדם עצרה לפני בן יוגלי וסימנה שאני יכול לצאת, גלשתי לאט, לאט לצומת תוך עצירה נוספת בקו שדה הראיה, ואז כשהתחלתי לגלוש טיפה שמאלה כדי לשפר את שדה הראיה לפתע פגע בי האופנוע מצד ימין.

ש. אתה לא ראית את האופנוע רק אחרי הפגיעה?

ת. רק אחרי הפגיעה ראיתי אותו לראשונה. איך שאני מתחיל לגלוש כדי לשפר את שדה הראיה האופנוע התנגש בי.

ש. האם מקום הפגיעה זה איפה שמסומן ב-X בת/4?

ת. כן.

ש. מה הסתיר לך?

ת. הרכבים שהיו מצד ימין בנתיב ימני חסמו לי את שדה הראיה.

(הדגשה ו.י, עמ' 18 לפרוטוקול שורה 15 - עמ' 19 שורה 9)

מסכת העובדות הנפרסת מדברי הנאשם הינה שהנהג יצא עם רכבו מרחוב בן יוגלי, ונהגת שהגיעה לצומת ברכב משמאל לרכב הנאשם, סימנה לו שהוא יכול לצאת, הנאשם החל בגלישה איטית אל תוך הצומת, עצר פעם נוספת בקו שדה הראייה ואז כשהחל לגלוש שמאלה אירעה התאונה, הנאשם העיד שהבחין לראשונה ברוכב האופנוע רק לאחר הפגיעה. הנאשם אישר על גבי ת/4 כי מקום הפגיעה הוא המקום המסומן באות X בצבע סגול.

מומחה ההגנה, המהנדס גדי וייסמן, הציג את חוות דעתו (נ/1) אשר נשענת על ניתוח שונה של האירוע.

הוא העיד שעל פי הממצאים בזירת התאונה, החריצים שנמצאו על הכביש והצבעת הנאשם (תמונה 1 בנ/1) על מקום ההתנגשות עולה שרוכב האופנוע לא נסע בימין הנתיב שלו אלא נסע בצמוד לשורת כלי הרכב שנסעה בנתיב הנגדי, מערבה לכיוון הים, על כן לא היה בידי הנאשם האפשרות לראות אותו, לפיכך לטענתו התאונה בלתי נמנעת.

לאחר שבחנתי עדויות הצדדים, הראיות שהוצגו בפני אני קובע כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

מהעדויות השונות עולה כי בסיס המחלוקת בין הצדדים טמונה בשאלה היכן הייתה נקודת ההתנגשות בין הצדדים? ממנה נגזרת התשובה לשאלות האם הנאשם נהג בחוסר זהירות והאם התאונה הייתה בלתי נמנעת או לא?

לאחר עיון בראיות השונות התשובה לשאלה לעיל היא שנקודת האימפקט אינה במרכז הצומת. סימוכין לכך מוצאים בדברי הנאשם בביהמ"ש :

" ש. האם מקום הפגיעה זה איפה שמסומן ב X- ב- ת/4?

ת. כן.

גרסה זו נתמכת בעדותו של העד ירון סרוסי, שהעיד שהאופנוע נסע בצד ימין של הנתיב, ולכן לא ייתכן כי התאונה התרחשה במרכז הצומת.

ברי כי חוסר הזהירות של הנאשם התבטא בכך שלא הבחין מבעוד מועד ברוכב האופנוע.

ע"פ מבחן הצפיות מאחר ששדה הראייה של הנאשם בעת האירוע היה מוגבל ("הרכבים שהיו מצד ימין בנתיב הימני חסמו לי את שדה הראייה") היה עליו להיערך לתרחיש בו ייתכן ויש משתמשי דרך שאינם נמצאים בטווח ראייתו ועל כן היה עליו לנקוט במשנה זהירות.

הלכה למעשה, הנאשם נהג במקום בגוף הצומת בצורה עיוורת, תוך התעלמות מהאפשרות כי כלי רכב אחר מתקרב בדרך החוצה.

מהפסיקה עולה כי חובת מתן זכות קדימה חלה מרגע הכניסה לצומת עד השלמת חצייתה, כך למשל נאמר על ידי כבוד השופט מרים קסלסי בפס"ד ת"ד 3875-06-11 מדינת ישראל נ' בדלר:

"אני מאמינה לנאשם כי עצר לפניו הצומת אולם בעת ששדה הראייה חסום,

חובתו של הנאשם לבדוק את שדה הראייה ולתת זכות קדימה לרכבים החוצים את

נתיבנסיעתו, חלה בכל רגע נתון עד שהשלמת חציית הצומת.

עמוד 4

אניסבורה כיביצו עפנייה שמאלה, בעת שבנתיביה נייעומדת משאית "גדולה"
החוסמת את שדה הראייה הנינומעשה הרשלניו מסוכן לאין ערוך מאשר פנייה,
בעת שרכב פרטי עוצר, וגם אם לצורך כך היה על הנאשם להמתין פרק זמן ארוך
דמה בעיניו "נצח" בכלבוקר ובוקר בצאתו מביתו שבמושב אשדאול.

(הדגשה ו.י.)

בע"פ 482/83 מדינת ישראל נ' סלים יוסף סעיד נקבע, ביחס לחובת הצפיות כך :

"במה שהנתבע צריך לצפות, כנורמה התנהגותית לפי קנה-מידה של האדם
הסביר, ולא במה ש"הוא", הנתבע, "יכול" היה לצפות מראש באורח סביר".

אמור מעתה, הנאשם נהג בניגוד לחובת מתן זכות קדימה וכן בניגוד לחובת הצפיות כשחצה את הצומת באופן עיוור,
בדרך נהיגה שמתעלמת לחלוטין מכלי רכב הנוסעים בצידה הימני של הצומת ונוסעים בדרך הצולבת.

למעלה מן הנדרש אציין כי הנאשם היה חייב והיה יכול להמתין ולחכות שכלי הרכב שהיו מימין לו בצומת ייסעו ואז שדה
הראייה שלו לכיוון ימין היה גדל באופן שהיה מאפשר לו להבחין ברכב האופנוע עובר להתרחשות התאונה. אפשרות
אחרת היא הנאשם יכל לפנות ימינה בצומת, לכיוון מערב ובהמשך הדרך יכל במקום המתאים לבצע פניית פרסה.

סוף דבר, לאחר ששמעתי העדים כולם, בחנתי הראיות כאשר אני מקבל ומאמין לעדי התביעה, אני מרשיע את הנאשם
בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתן היום, בהעדר הצדדים, כ"ו תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014.

קובע להמשך טיעונים לעונש, ליום 29.10.14 שעה 09:00.